

Mielipide A:

Mielipide luonnonsuojeluohjelmasta ja metsäverkostosta

Olen tutustunut Helsingin luonnonsuojeluohjelmaehdotukseen siltä osin kuin se koskee niitä (lähinnä Itä-Helsingissä sijaitsevia) luontoalueita, jotka tunnen. Ehdotuksessa on paljon hyvää ja siinä on tunnistettu monia suojelun arvoisia kohteita.

Esityksessä ei kuitenkaan ole ehdotettu yhtään suojelukohdetta Vartiosaareen. Tämä on puute, joka tulee korjata, sillä saaressa on runsaasti luontoarvoja. On mahdollista, että vastaavia puutteita on myös muualla Helsingissä. Valitettavasti en pysty ottamaan kantaa kaikkiin kaupungin luontokohteisiin.

Metsäverkosto

Samassa julkaisussa luonnonsuojeluohjelmaehdotuksen kanssa käsitellään myös ehdotusta metsäverkostoksi. Metsäverkostoehdotus huomioi Vartiosaaren, mutta jättää Meri-Rastilan metsän ja Ramsinniemen ulkopuolelle, vaikka kriteerit näiden osalta täyttyvätkin.

Meri-Rastilan suhteen tätä perustellaan sillä, että kriteerit täyttävä alue sijoittuu osin luonnonsuojelualueeksi ehdotetulle kohteelle ja osin sen ulkopuolelle. Argumentti ontuu, koska verkostoehdotuksessa on mukana samoja kohteita kuin luonnonsuojeluohjelmaehdotuksessa eikä mikään olisi estänyt täydentämästä metsäverkostoon soveltuvaa aluetta luonnonsuojeluohjelmaesityksen ulkopuolelle jääneellä kaistaleella. Epäjohdonmukaiset perustelut herättävät epäilyksiä, sillä kokemus on osoittanut, että Helsingin kaupungin tekemiin poikkeaviin ratkaisuihin usein liittyy jokin julkilausumaton tausta-ajatus.

Meri-Rastilan ja Ramsinniemen metsäalueet tulee siis johdonmukaisuuden nimissä sisällyttää metsäverkostoon, samoin kuin Haltiala, jossa tekstin mukaan tehtiin vastaava rajaus kuin Meri-Rastilassa. Vartiosaari, Ramsinniemi ja Meri-Rastilan metsäalue muodostavat vahvasti kytkeytyneen luontokokonaisuuden. Tällainen poikkeuksellisen hyvin säilynyt kokonaisuus kuuluu ilman muuta Helsingin metsäverkostoon. Ehdotuksessa Meri-Rastila mainitaankin yhtenä niistä muutamista alueista, joihin luontoarvoja on keskittynyt.

E erityisen tärkeää Meri-Rastilan metsäalueen ja Ramsinniemen sisällyttäminen metsäverkostoon on siksi, että metsäverkosto vahvistetaan yleiskaavan yhteydessä, kun taas suojeltavaksi esitetyistä alueista vain osa lopulta päätyy suojeltaviksi. Ylipäätään kaikkien luonnonsuojeluohjelmaehdotuksen metsäisten kohteiden tulisi kuulua myös metsäverkostoon.

Yleistä luonnonsuojeluohjelmasta

Joidenkin alueiden osalta (**1. Paloheinä-Haltiala, 2. Pakilanmetsä, 27. Uutelan metsä**) luonnonsuojeluohjelmassa on vaihtoehtoina laajempi ja suppeampi rajaus. Koska luonnon monimuotoisuus pystytään turvaamaan sitä paremmin, mitä laajempi alue säilyy luontaisena, tulee suojelun tarkoituksen toteutumiseksi näissä tapauksissa valita laajempi rajaus.

Yleisemminkin luonnonsuojelualueiden rajauksia kannattaisi laajentaa niin, että myös suojavyöhykkeet sisältyvät niihin. Käytäntö on osoittanut, ettei suojavyöhykkeitä huomioida kaupungin muussa maankäytössä. Tästä on esimerkkinä Uutelanneva, joka ei ole säilynyt riittävän luontaisena, koska sen tuntumaan on rakennettu kanava ja puistoalue.

Kommentteja joistakin luonnonsuojeluohjelman kohteista

21. Meri-Rastilan metsä ja rantakivikko

On hyvä, että useamman pienen suojelualueen sijaan ympäristökeskus on päättänyt esittämään pinta-alaltaan noin 23 hehtaarin kokoista metsäaluetta suojeltavaksi. Alueen suojelurajauksista on kuitenkin syytä vielä laajentaa nyt esitetystä sisällyttämällä siihen rajauksen itäpuolella olevat kallio- ja kangasmetsät sekä metsäalueella sijaitsevat pienet suot.

Vaikka luontoarvojen tulisikin ohjata kaavoitusta eikä päinvastoin, voidaan todeta, ettei Meri-Rastilan metsän osalta pitäisi syntyä ristiriitaa kaavoituksen kanssa, sillä osayleiskaavan yhteydessä kaupungin taholta on moneen kertaan annettu ymmärtää, että 85 prosenttia metsästä säilyy osayleiskaavan jälkeen. Helsingin yleiskaavaluonnoksen ensimmäiseen versioon metsäalueelle rakentamista oli tosin tästä huolimatta eksynyt, mutta kaupunkisuunnittelulautakunta korjasi erehdyksen ja rakentaminen poistettiin luonnoksen uudesta versiosta.

Toisin kuin luonnonsuojeluohjelmaehdotuksessa todetaan, Meri-Rastilan muinaisrantakivikon ympäristöä ei ole asemakaavoitettu asutukselle. Jos alue joskus asemakaavoitetaan toistaiseksi kiistanalaisen osayleiskaavan pohjalta, kulun ohjaaminen olisi haastavaa eivätkä suojelun tavoitteet todennäköisesti täyttyisi. Lisäksi (kuten ehdotuksessa todetaan) muodostumaan kuuluu pienempiä kivikkoja ja suuria lohkaraita noin 400 metrin pituisella alueella, joten muinaisranta ei edes mahdu nyt ehdotetulle puolta lyhyemmälle alueelle. Suojelualueita tulee laajentaa niin, että edustava rantakivikko säilytetään kokonaisuudessaan.

22. Ramsinniemen lehdon suojelualueen laajennus

Ramsinniemen suojelualueen laajennus on kannatettava. Sen jälkeenkin Ramsinniemessä jäisi kuitenkin METSO I-luokan kohteita suojelun ulkopuolelle. Suojelualueita pitää laajentaa enemmän, jotta runsaasti eri-ikäistä lahoppua sisältävän rantametsän säilyminen luontaisena saadaan turvattu.

Kuten luonnonsuojeluohjelmaehdotuksessa todetaan, yleiskaavaluonnos esittää Ramsinniemeen rakentamista ja raitiotielinjausta. Uudenmaan liitto on kuitenkin [lausunnossaan](#) todennut suunnitelman maakuntakaavan vastaiseksi.

17. Tahvonlahdenharju

Tahvonlahdenharjun suojelurajauksesta on aiempaan verrattuna pudotettu pala länsireunalta. Maastokäynnin perusteella pala vaikuttaa kuuluvan kokonaisuuteen ja sen palauttaminen suojelurajaukseen olisi perusteltua. Myös Stansvikin kartanon tuntumassa on rantametsää, jolla suojelurajaukselta on hyvä täydentää. Koska kyse on tärkeästä lepakoalueesta, myös kartanoympäristöä on syytä sisällyttää suojelurajaukseen.

Tahvonlahdenharjuun liittyen luonnonsuojeluohjelmassa kannattaa miettiä ratkaisua, jolla mahdollistettaisiin laajempi Kruunuvuorenlammen alueeseen yhdistyvä vihervyöhyke.

16. Kruunuvuori rantoineen

Helsingin luonnonsuojeluohjelman 2015 – 2024 ehdotuksessa Kruunuvuoren luonnonsuojelurajaus on vain 2,29 hehtaaria. Ehdotuksessa todetaan, että *"suojeltavalle lammelle tulee määritellä suojavyöhyke, jonka maankäyttö suunnitellaan siten, että lammen luontainen valuma-alue ei muutu"*. Tämä kannattaa toteuttaa laajentamalla suojelurajauksia niin, että suojavyöhyke sisältyy siihen. Näin oltaisiin toiveajattelua varmemmalla pohjalla.

Kruunuvuorenlammen valuma-alue on kuvattu [Helsingin lammet -raportissa](#) (sivu 15, kuva 4). Valuma-alue on huomattavasti laajempi kuin nyt ehdotettu suojelurajaus, erityisesti lammen etelä- ja itäpuolella.

Kruunuvuoren metsä ansaitsee luonnonsuojelusalueen statuksen. Osa Kruunuvuoren männyistä on hyvinkin voinut seistä paikoillaan yli kaksi sataa vuotta. Metsässä on kookkaita keloja ja maastossa runsaasti eri-ikäistä lahoppua. Lampi on tärkeä sammakoiden ja rupikonniin lisääntymispaikka. Metsää ympäröivät kivet ja kalliot luovat jylhyden tunnetta. Kokonaisuuden säilymisen kannalta huomattavastikin isompi – vähintään Kruunuvuorenlammen valuma-alueen kokoinen – suojelurajaus olisi perusteltu.

20. Varjakanpuiston tervaleppälehto

Varjakanpuistossa on tulvasuojelun nimissä tehty luonnontilaa heikentäviä toimia. Tämän vuoksi on syytä selvittää, miten ehdotuksessa suojeltavaksi esitetyt alueet ovat säilyneet ja olisiko rajaukseen mahdollista sisällyttää lähistöltä joitakin korvaavia alueita, jotka ovat selvinneet mullistuksesta paremmin.

14. Fastholma ja Saunalahden itäpuolinen metsä, 15. Kivinokan vanha metsä

Yhdessä nämä kaksi aluetta muodostavat toimivan kokonaisuuden.

29. Kallahden matalikko

Alueen suojelun parantaminen on perusteltua.

26. Rudträsk, 27. Uutelan metsä, 28. Skatanniemi

Jos Uutelan metsän osalta valitaan laajempi rajaus, ovat esitykset perusteltuja.

Lopuksi

Luonnonsuojeluohjelman osalta on olennaista sisällyttää suojavyöhykkeet suojelualueisiin. Suojelualueet tulee rajata niin, että rajaukset turvaavat suojelullisesti arvokkaiden alueiden säilymisen kokonaisuudessaan. Esimerkiksi Kruunuvuorenlammen ja Meri-Rastilan muinaisrannan osalta nyt tehdyt ehdotukset eivät takaa kokonaisuuden suojelua.

Metsäverkoston osalta on selvää, että siihen tulee sisällyttää myös Meri-Rastilan metsän ja Ramsinniemen alueet, koska ilman niitä esitys ei muodosta aitoa verkostoa. Myös Haltialan tulee kuulua kokonaisuuteen. Meri-Rastilan ja Haltialan jättämistä metsäverkoston ulkopuolelle perusteltiin erikoisin argumentein. Tämä ei anna hyvää kuvaa Helsingin kaupungista ja asia tulee korjata metsäverkoston suunnittelutyön seuraavassa vaiheessa.

Ei ole loogisia perusteluja jättää luonnonsuojeluehdotuksen metsäkohteita pois metsäverkostosta. Kaikkien luonnonsuojeluohjelman metsäisten kohteiden tulee sisältyä myös metsäverkostoon.

Mielipide B:

Jatkuva rakentaminen lähialueella lisää luonnon kulutusta ja jotta metsä tämän kestäisi niin ehdottomasti Meri-Rastilan metsä rauhoitettava kokonaisuudessaan.

Tämä alue on erittäin tärkeä henkireikä lähialueen ihmisille sekä eläimistöille.

Mielipide C:

Mielestäni Itä-Helsingin osalta tarvitaan metsäverkostoehdotus erityisesti säilyneisiin luontokokonaisuuksiin Meri-Rastilassa ja Ramsinniemessä. Alueet ovat korvaamattoman hienot luonnontilaisina! Vuosaaren on rakennettu niin paljon, että on tärkeää säilyttää metsäkokonaisuudet asukkaiden ja muiden ulkoilijoiden henkireikinä.

Mielipide D:

Totean aluksi, että on erittäin hyvä, että esitettyssä luonnonsuojeluohjelmassa pyritään löytämään ratkaisuja, joiden avulla laajemmat luontaiset kokonaisuudet säilyisivät ja pitäisivät yllä luonnon monimuotoisuutta. Tavoitteen saavuttamisessa myös metsäverkostolla on keskeinen rooli.

Selkeyden vuoksi olisi tärkeätä, että kaikki suojeltavaksi esitettävät metsäiset alueet lueteltaisiin myös kuuluvaksi metsäverkostoon. Keskeisten tavoitteiden kannalta olisi lisäksi perusteltua, että suojelualueeksi ehdotettavan kohteen vierellä olevat metsäverkoston kriteerit täyttävät metsäosat otettaisiin mukaan metsäverkostoon. Näin arvokas verkosto kuvattaisiin selkeästi ja kokonaisuuden säilyvyyttä turvattaisiin paremmin.

Ehdotuksessa luonnonsuojeluohjelmaksi on joidenkin alueiden osalta esitetty suppeampi ja laajempi vaihtoehto. Tuntuu perustellulta valita suojeltavaksi vaihtoehtoista laajempi. Vaikka suojelualueen vierelle on suunniteltu suojavyöhyke, turvaa laajemman alueen suojelu luonnon säilymistä monimuotoisena vielä paremmin. Silti myös suojavyöhykkeet ja vahvat viheryhteydet ovat onnistumisen kannalta tarpeellisia.

Esitän lisäksi näkemyksiäni joistakin yksittäisistä alueista. Keskityn kohteisiin, jotka tunnen riittävän hyvin lausukseni niistä.

1) KRUUNUVUORENLAMPI YMPÄRISTÖINEEN

Kruunuvuorenlammen osalta ehdotuksessa on korostettu riittävää suojavyöhykettä ja sitä, että luonnontilaisuus ja erämaisuus pitää säilyttää.

Ehdotetussa luonnonsuojeluohjelmassa on toisaalta pidetty tärkeänä sitä, ettei lammen luontainen valuma-alue muutu.

Ehdotan harkittavaksi ratkaisua, jossa suojeltava alue rajattaisiin niin paljon kuin mahdollista lammen valuma-alueen mukaan. Lammen ympäristön luontoarvot ovat vahvat.

Mielestäni olisikin perusteltua katsoa, että Kruunuvuorenlampi ympäristöineen on kokonaisuus, jossa lampi saa vetensä ympäriltään ja lammen ympäristön soiset osat ja vanha metsä rinteineen ja varjoineen ylläpitävät niin lampea kuin monimuotoista luontoakin.

Kruunuvuorenlammen valuma-alue on kuvattu Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisussa (2/2007) aiheesta Helsingin lammet.

Ehdotuksen maininnat alueen reiteistä ovat perusteltuja.

2) MERI-RASTILAN METSÄ JA MUINAISRANTAKIVIKKO

On hyvä, että ehdotuksessa on päädytty laajemman yhtenäisen alueen suojeluun pienempien osakohteiden sijasta. Meri-Rastilan metsä on luontoarvoiltaan monimuotoinen osa keskeistä vihersormea Helsingissä.

Myös muinaisrantakivikkoa on esitetty suojeltavaksi. Muinaisrantakivikon suojelu olisikin erittäin perusteltua. Lisäksi on kiinnitetty huomiota siihen, että, asemakaavassa kivikko jää asutuksen ympäröimäksi ja että kulunohjaus alueelle on vaativa suunnittelutehtävä.

Varmuuden vuoksi totean, että alueella ei vielä ole asemakaavaa. Valituksen kohteena olevassa osayleiskaavassa kivikon näkyvin osa jää asuntojen keskelle. Muinaisranta kokonaisuudessaan ei säästyisi. Kulunohjauksen vaativuus mahdollisten asuntojen keskelle on perusteltu huomio, jota on syytä korostaa. Olisi hyvä löytää ratkaisu, jossa edustava noin 400 metriä pitkä muinaisranta suojeltaisiin kokonaan.

3) RAMSINNIEMEN LEHDON SUOJELUALUEEN LAAJENNUS

Ehdotus laajentaa suojelualuetta on perusteltu, koska isompi kokonaisuus kestää paremmin.

Isossa kuvassa Ramsinniemi on kaavoituksen ja suojelun kannalta haasteellinen kokonaisuus. Jos edetään lehdon laajennukseen esitetyn alueen jälkeen rantaviivaa kohti niemen kärkeä, tulee jossakin vaiheessa vastaan luontoa, jota pidän luontoarvoiltaan merkittävämpänä kuin laajennukselle esitettyä osaa. Jyrkällä rinnealueella on myös hyvin lahoppua. Siten Ramsinniemellä suojeltavaa kokonaisuutta olisi perusteltua laajentaa enemmänkin.

Myös niemen toisella rannalla on komeaa rantametsää.

4) RUDTRÄSK

Rantaan asti ulottuva suojeluesitys on hyvä.

5) UUTELAN METSÄ

Laajempi suojeluesitys toteuttaisi suojelua käytännössä paremmin virkistyskäytöstä huolimatta.

Omien havaintojeni perusteella vaikuttaisi siltä, että Uutelassa virkistyskäytön luonne vaihtelee eri vuodenaikoina paljon. Suuren osan vuotta virkistys kulkee etupäässä pitkin polkuja. Hellepäivinä kulutus ryöpsähtää laajemmille alueille.

6) KIVINOKAN VANHA METSÄ

Rajaus vaikuttaa hyvältä.

7) FASTHOLMA JA SAUNALAHDEN ITÄPUOLINEN METSÄ

Vaikuttaisi hyvältä suojeluparilta Kivinokan vanhalle metsälle ja täydentäisi Vanhankaupunginlahden seudun luonnon turvaamista.

Tämä on hyvä esimerkki siitä, että mietitään kokonaisuutta ja luontaisten alueiden verkostoa.

8) TAHVONLAHDEN HARJU

Harjun suojelu olisi hyvä asia. Tahvonlahden seutuun liittyvästi olisi kuitenkin mahdollista toteuttaa ratkaisu, joka nivoisi alueen luontoarvoiltaan merkittäviä kohteita vielä enemmän suojeltavaksi vihervyöhykkeeksi.

Suojeltava vihervyöhyke voisi koostua seuraavista osista:

- Kruunuvuorenlammen alue ympäristöineen
- jo suojeltu Stansvikin kallioalue
- Tahvonlahden länsipuolinen rantametsä
- Tahvonlahden harju

Jos ajatellaan Tahvonlahden harjun suojeltavaksi ehdotettua osaa, tuntuisi perustellulta jatkaa suojeltavaa aluetta hieman harjun kummallakin reunalla. Näin suojeltava harju säilyisi läntisellä reunallaan kokonaisempana. Läntisellä lisäalueella olisi myös hyvin lahoppuuta. Idässä taas alueen luontainen kokonaisuus vaihteluineen hahmottuisi paremmin, jos rannan tervaleppäkaistakin olisi mukana suojelun piirissä.

9) VARJAKANPUISTON TERVALEPPÄLUHTA

Suojelun rajaus on haasteellinen patotyön tuomien muutosten vuoksi. Ilmeisesti tilanne on arvioitavissa tarkemmin vasta töiden valmistuttua. Yksi vaihtoehto olisi tutkia ratkaisua, jossa Varjakanpuiston lähialueelta etsittäisiin laajempaa verkostoa suojeltaviksi kohteiksi, joista muodostuisi hieman toisistaan irrallaan olevien alueiden yhtenäinen kokonaisuus.

10) SKATANNIEMI

Ehdotettu ratkaisu tuntuu perustellulta.

11) KALLAHDEN MATALIKKO

On perusteltua parantaa Natura-kohteen suojelua esitetyllä tavalla.

Esityksen huomioidut alueen hoidosta ja käytöstä ovat suojelun tavoitteiden toteutumisen kannalta erittäin keskeisiä.

12) PORNAISTENNIEMEN TERVALEPPÄLEHTO

Esitys täydentää osaltaan Vanhankaupunginlahden luontokokonaisuuden turvaamista.

13) SUOJELTAVISTA RANTABIOTOOPEISTA

Ranta-alueita olisi hyvä saada laajemminkin suojelun piiriin, etenkin kun merellisyys on Helsingin erityispiirre. Puotilan puolella Vartiokylänlahtea on rannalla lähempänä kartanoa luontoarvoiltaan vahva kostea tervaleppäkaista. Tämä voisi olla yksi harkinnanarvoinen kohde.

Mielipide E:

- Meri-Rastilan metsäalueen ja Ramsinniemi tulisi sisällyttää metsäverkostoon mm. siksi, että metsäverkosto vahvistetaan yleiskaavan yhteydessä, kun taas suojeltavaksi esitetyistä alueista vain osa lopulta päätyy suojeltaviksi.
- Ylipäätään kaikkien luonnonsuojeluohjelmaehdotuksen metsäisten kohteiden tulisi kuulua myös metsäverkostoon
- Esityksessä ei ole ehdotettu yhtään suojelukohdetta Vartiosaareen. Tämä on puute, joka tulee korjata, sillä saarella on runsaasti luontoarvoja.
- Meri-Rastilan metsän ja rantakivikon suojelurajausta on syytä vielä laajentaa nyt esitetystä sisällyttämällä siihen rajauksen itäpuolella olevat kallio- ja kangasmetsät sekä metsäalueella sijaitsevat pienet suot. Lisäksi (kuten ehdotuksessa todetaan) muodostumaan kuuluu pienempiä kivikkoja ja suuria lohkaraita noin 400 metrin pituisella alueella, joten muinaisranta ei edes mahdu nyt ehdotetulle puolta lyhyemmälle alueelle. Suojelualuetta tuleekin laajentaa niin, että edustava rantakivikko säilytetään kokonaisuudessaan.
- Ramsinniemen lehdon suojelun laajennus: tulisi laajentaa enemmän, jotta runsaasti eri-ikäistä lahoppua sisältävän rantametsän säilyminen luontaisena saadaan turvattua

ja yleisenä kommenttina: Luonnonsuojeluohjelman osalta on olennaista sisällyttää suojavyöhykkeet suojelun alueisiin. Suojelun alueet tulee rajata niin, että rajaukset turvaavat suojelullisesti arvokkaiden alueiden säilymistä kokonaisuudessaan. Esimerkiksi Kruunuvuorenlammen ja Meri-Rastilan muinaisrannan osalta nyt tehdyt ehdotukset eivät takaa kokonaisuuden suojelua.

Mielipide F:

Meri-Rastilan, Ramsinniemen ja Vartiosaaren metsäalueet tulee johdonmukaisuuden nimissä sisällyttää metsäverkostoon, samoin kuin Haltiala, jossa tekstin mukaan tehtiin vastaava rajaus kuin Meri-Rastilassa. Vartiosaari, Ramsinniemi ja Meri-Rastilan metsäalue muodostavat vahvasti kytkeytyneen luontokokonaisuuden. Tällainen poikkeuksellisen hyvin säilynyt kokonaisuus kuuluu ilman muuta Helsingin metsäverkostoon. Ehdotuksessa Meri-Rastila mainitaankin yhtenä niistä muutamista alueista, joihin luontoarvoja on keskittynyt.

Meri-Rastila on jopa Kolia vastaava kalliomuodostelma, Litorinameren ranta-alue 7000 vuden takaa: pelkkä pirunpellon suojele ei riitä.

Jarmo Niemisen teos "Aarresaaret" valittiin vuoden luontokirjaksi, ja nyt yhden aarresaaren, Vartiosaaren metsät ja kallioharjanteet halutaan jopa rakentaa: luonto-ohjelman on sanottava selvä EI hankkeelle.

Mielipide G:

Ei ole loogisia perusteluja jättää luonnonsuojeluehdotuksen metsäkohteita pois metsäverkostosta. Kaikkien luonnonsuojeluohjelman metsäisten kohteiden tulee sisältyä myös metsäverkostoon.

Mielipide H:

Ehdotan, että Sateenvarjokallio ja sen itäpuolella sijaitseva jyrkkä, lohkareinen, mäntyä kasvava, rantaan saakka ulottuva rinne hiidenkirnuineen liitetään Itäniityn laakson luonnonsuojelualueeseen Jollaksessa. Kohde sijaitsee Poikasaarentien itäpuolella ja välittömästi luonnonsuojelualan pohjoispuolella.

Sateenvarjokallio on yksi korkeudeltaan vaihtelevan Itä-Jollaksen huipuista, 30m. Sieltä avautuu hieno näkymä käkkyräisten mäntyjen yli itäiseen saaristoon. Maisema on lähes kansallisromanttisen jylhä ja luonnomukainen. Luontotietojärjestelmän mukaan siellä on paljon luontoarvoja. Rannassa on kaksi hiidenkirnua.

Se toisi hienon maisemallisen ja elämyksellisen lisän näkymineen Itäniityn laakson luonnonsuojelualueeseen. Niinikään Helsingin luonnonsuojelualueiden kriteereissä ei ole juurikaan maisemaa.

Lisäyksen kautta Sateenvarjokallion saavutettavuus todennäköisesti paranisi. Alueen uusi asemakaava eristi suosittuna retkikohteena olleen kallion katkaisemalla sinne johtaneen polkuverkoston, kun Poikasaarentien itäpuoli kaavoitettiin yhtenäisesti tonteiksi. Nyt kalliolle joutuu kulkemaan luonnonsuojelualan polulta. Nousu sieltä kallioasteeseen on erittäin jyrkkä ja vaikeakulkuinen. Tähän noin 15 metrin nousuun olisi hyvä rakentaa portaat, jotka ovat jo muualla samalla luonnonsuojelualueella.

Itä-Jollaksen pohjoisosassa on ollut luontoarvoiltaan arvokasta yhtenäistä sekametsää kallioineen ja laaksoineen. Yksityisen maan kaavoituksen, yksityisen maanomistajan rajujen puunhakkuiden ja rakentamisen seurauksena alueen luonto on kärsinyt. Luonnonsuojelualan lisäyksellä kaupungin omistamalla maalla voitaisiin säästää viimeinen kaistale vanhaa metsää rantaan saakka Sateenvarjokallion itäpuolella. Vesirajassa olevat hiidenkirnut ynnä muut rantakallion uurteet ovat poikkeuksellisen hienoja. Myös ne uhkaavat tärveltyä alueen järeässä yksityisessä käytössä.

Ilmeisesti pieni osa Sateenvarjokallion huipusta kuuluu kyseiselle yksityiselle maanomistajalle, Filbunken. Ehdotan, että neuvotellaan Filbunkenin omistaman kallioalueen siirtämisestä luonnonsuojelualueeseen.

Huomioiden koko alueen voimakkaan kaavoituksen ja lisääntyvän rakentamisen luonnonsuojelualueen laajentaminen on perusteltua.

Varmasti muitakin pieniä laajennuskohteita on olemassa. Vielä viitisen vuotta sitten Itä-Jollas oli yksi kaupungin upeimmista ja maastoltaan vaihtelevimmista metsäalueista.

Mielipide H:

Sataman pohjoispuolella sijaitseva äskettäin kaupungin omistukseen siirtynyt Varissaari sopii huonosti muuhun käyttöön kuin luonnonsuojelualueeksi. Metsä on erittäin luonnontilainen, paikoin jopa läpipääsemätön kaatuneiden puiden vuoksi. Saarella on suuri merkitys linnustolle ja muulle eläimistölle. Muut käyttömuodot, virkistyskäyttö mukaan lukien, ovat vaikeasti toteutettavia ja aiheuttaisivat suuria menetyksiä luontoarvoille.